

ΕΤΟΣ 57ον

22 Νοεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2947)

ΧΡΙΣΤΟΣ: Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Είναι πολύ έντονη η επιθυμία ανάμεσα στους ανθρώπους για ένότητα, συνύπαρξη, κοινή ενέργεια και δράση σε όλους τους τομείς, ιδιαίτερα στην εποχή μας. Ένότητα μεταξύ κρατών, κοινωνικών ομάδων, εργαζομένων, επιστημόνων, έρευνητών, οικολόγων, αθλητών κ.ά. Παντού γίνονται κοινές προσπάθειες, κοινά αγώνες, κοινές δράσεις και αντιδράσεις.

Παγκόσμιοι οργανισμοί και οργανώσεις προβάλλουν κοινούς σκοπούς, προβαίνουν σε κοινές ενέργειες. Ένα παγκόσμιο δίκτυο πληροφορικής δικτυώνει σχεδόν όλο τον κόσμο. Καί όμως οι άνθρωποι σαν πρόσωπα νιώθουν μόνοι και οι προσωπικές τους επιθυμίες, διαφωνίες και συμφωνίες, χάνονται, πνίγονται ανάμεσα στους δυνατούς. Ακολουθούν, συγκατατίθενται ή και ανέχονται τά κοινά ρεύματα που τους επιβάλλουν οι «άνωτεροι», οι αναγνωρισμένοι. Δεν νιώθουν ενωμένοι αλλήλα μάλιστα αναγκασμένοι μέσα στις παγκόσμιες ζυμώσεις και πιέσεις. Ούτε αισθάνονται τον καρπό κάθε ένωτικής ενέργειας: την ειρήνη.

Χριστός: ο ένας καινός Θεάνθρωπος

Ο άπ. Παῦλος με τη θεολογία του προβάλλει τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ὡς μοναδικό πρότυπο καί εικόνα προσωπικῆς ἔνωσης τῶν ἀνθρώπων: «ένα καινούργιο, (μοναδικό) ἄνθρωπο πού δημιουργεῖ (ἐγκαθιστᾷ) τήν ειρήνη» (Ἐφεσ. 2,15). Ἐνα Θεό πού ὡς ἄνθρωπος κατάργησε τή ρίζα πού κάνει τίς προσπάθειες τῶν ἀνθρώπων γιά ένότητα νά ναυαγοῦν: τήν ἔχθρα μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους. Τόν φραγμό πού χώριζε τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἐπαφή, τήν κοινωνία τους μέ τόν ἀληθινό Θεό (στ. 14-15).

Πῶς νά νιώσουν οἱ ἄνθρωποι τό αἶσθημα τῆς προσωπικῆς ἀναγνώρισης καί ἔνωσης χωρίς Θεό; «Ἄθεοι μέσα στόν κόσμο» οἱ ἄνθρωποι στεροῦνται τοῦ Πνεύματος πού ἐνώνει καί εἰρνεύει. Καί ποιά ἦταν αὐτή ἡ ἔχθρα, αὐτός ὁ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. β' 14-22)

Ίησους Χριστός ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν. Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

φραγμός; «Δέν εἶναι οἱ ἀμαρτίες σας πού χωρίζουν ἐμένα ἀπό σας», ἤξει ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ μέ τὸν στόμα τοῦ Ἡσαΐα (59,2).

Ἡ θυσία τοῦ Σταυροῦ: κοινός τόπος ἐνώσεως τῶν ἀνθρώπων

Ὁ Χριστός ὅμως «διά τοῦ σταυροῦ» (Έφεσ. 2,16) κατήργησε, ἐξαφάνισε τὴν ἔχθρα πού ἡ ἀμαρτία εἶχε καθλιεργήσει ἀνάμεσα στόν Θεό καί τοὺς ἀνθρώπους. Τόν φραγμό πού εἶχε κτίσει ἡ τυπολατρία τοῦ παλαιοῦ νόμου καὶ ἡ ἀλλοζονεῖα τῶν εἰδωλοπλατρῶν καὶ ἀθέων. Κοινή δύναμη, κοινός ζωποιοῦς δεσμός, ἔγινε τό ἴδιο του τό αἷμα· «μέ τό αἷμα του ἔφερε κοντά στόν Θεό ὅσους εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ» (στ. 13).

Μέσα στήν ἴδια ἀνθρώπινη φύση του, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποία ἔλαβε καθαρὰ ἀπό κάθε φθορά καί τὴν παλαιότητα τῆς ἀμαρτίας, ἔγινε ὁ κοινός τόπος ὄλων τῶν ἀνθρώπων (ἅγ. Νικόδημος). Τά ἐμπόδια τῆς περιτομῆς τῶν Ἑβραίων ἢ τῆς ἀκροβυστίας τῶν ἐθνικῶν καὶ εἰδωλοπλατρῶν ἔπεσαν. Ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀλλοζονεῖα ταπεινώθηκαν. Τώρα ἰσχύουν ὄχι τὰ ιδιώματα (ἐμμονές, πλάνη, προφάσεις, προλήψεις, προκαταλήψεις) τῆς ἐκτός Θεοῦ ζωῆς, ἀλλὰ τὰ θεῖα ιδιώματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἔγιναν κοινὰ σ' ὅλους τοὺς πιστοὺς μέ τὴν κοινωνία τοῦ Σώματός του καί τοῦ Αἵματός του.

Ἡ Ἐκκλησία: ἡ παγκόσμια ἔνωση τῶν ἀνθρώπων

Ἡ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, πού ἔχει κέντρο τὴν ἀναίμακτη θυσία τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ Ἀναστάντος Χριστοῦ, κάνει τοὺς πιστοὺς ἓνα σῶμα μέ τὸν Ἰησοῦ καὶ Ἐκεῖνος τοὺς ἐνώνει μέ τὸν Θεό Πατέρα του (Έφεσ. 2,16). Αὐτὴ ἦταν καὶ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τοῦ Θεανθρώπου γιὰ τοὺς μαθητὲς του καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς πού θὰ τοὺς ἀκολουθοῦσαν: «ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς» (Ἰωάν. 17,11).

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τὰ δύο μέρη καί κατέρριψε τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδή τήν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκός του τόν νόμον τῶν ἐντολῶν πού συνίστατο εἰς διαταγάς, διὰ νά δημιουργήσῃ εἰς τόν ἑαυτόν του, ἀπό τὰ δύο μέρη, ἕνα νέον ἄνθρωπον καί νά φέρῃ εἰρήνην καί νά συμφιλιώσῃ μέ τόν Θεόν καί τὰ δύο μέρη εἰς ἕνα σῶμα διὰ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθανάτωσε τήν ἔχθραν. Καί ὅταν ἤλθε, ἐκήρυξε τό χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἐσᾶς πού ἤσατε μακρῶς, καί εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καί οἱ δύο εἴσοδον πρὸς τόν Πατέρα μέ ἕνα Πνεῦμα. Ὡστε λοιπόν, δέν εἴσθε πλέον ξένοι καί παρεπίδημοι, ἀλλά συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τό θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καί τῶν προφητῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐπάνω εἰς τόν ὁποῖον ἡ ὅλη οἰκοδομή συναρμολογεῖται καί αὐξάνει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καί σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὥστε νά γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Εἶναι ἔνωση προσώπων μέ τή ζωοποιό χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος· κοινωνία Χριστοῦ καί πιστῶν, Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Εἶναι τόσο στενή αὐτή ἡ κοινωνία καί ἔνωση, ὥστε κάνει τοὺς πιστοὺς «συμπολίτες τῶν ἁγίων» καί τοὺς ἐξοικειώνει μέ τόν Θεό (Ἐφεσ. 2,19). Γίνονται οἱ πιστοὶ φίλοι τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ κοινωνοῦν τῆς σάρκας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (ἅγ. Φώτιος).

Ἡ ἔνωση Χριστοῦ καί ἀνθρώπων: οἰκοδόμημα ἁγιασμοῦ καί εἰρήνης

Ὁ Χριστός ἔγινε «ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος» τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Πάνω του οἰκοδόμησαν οἱ ἀπόστολοι καί οἱ προφῆτες. Ἐκεῖ οἰκοδομοῦνται καί ἐνώνονται καί οἱ θεοφιλεῖς ψυχές, οἱ φιλόθεοι πιστοὶ (Ἐφεσ. 2,20), τὰ μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ὥστε νά εἶναι κατάλληλοι νά οἰκοδομηθεῖ μέσα τους ἡ ἀποκάθλυψη τοῦ Πατρός, δηλ. νά ἐνωθοῦν αἰῶνια μαζί του (ἅγ. Ἰγνάτιος). Καί γίνονται ἕνας ζωντανός Ναός κοινωνός τῆς ἀγιότητας τοῦ Θεοῦ μέ τήν παρουσία, τήν ἐνότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, ποῦ κτίζει σήμερα ὁ κόσμος; Στή ματαιότητα; Ποῦ θά βρεῖ τήν εἰρήνην; Στήν ἁμαρτία πού ἐχθρεύεται τήν ὁμόνοια καί συντηρεῖ τήν ἔχθρα; Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν μᾶς ὁμοιογεῖ: «Αὐτός (ὁ Χριστός) ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. 2,13). Εἶναι ἡ βαθιά εἰρήνη τοῦ Θεοῦ πού τήν ἔφερε στή γῆ, ὅταν ἔγινε ἄνθρωπος καί ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρωπότητα. Τή διατηρεῖ μέσα στήν Ἐκκλησία γιά νά τή δώσει καί πάλι στήν κουρασμένη ἀνθρωπότητα πού τή διψᾷ καί τήν περιμένει. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

22 Νοεμβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων, Κικιλίας μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῇ († 230),
Κλήμεντος καί Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ

Ἀγαπτιοί μας ἀδελφοί, μέ τή χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποφάσισε νά προχωρήσει σ' ἓνα πολύ σημαντικό βῆμα γιά τό παρόν καί τό μέλλον τῆς· στήν ἀγορά, ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟ τῆς, μέ δάνειο 2.850.000 εὐρώ, στό Κρυονέρι Ἀττικῆς, ὥστε νά μπορέσει νά ἐνισχύσει περισσότερο τό ἐκδοτικό, κατηχητικό, μορφωτικό καί ἱεραποστολικό ἔργο τῆς.

Ξεκινήσαμε αὐτό τόν ἀγώνα κάνοντας τόν σταυρό μας καί ἐπικαλούμενοι τή χάρη τοῦ παναγίου Θεοῦ. Καί ἐπειδή γνωρίζουμε τήν εὐαισθησία καί τήν ἀγάπη σας, παρακαλοῦμε νά ἐνισχύσετε αὐτή τή δυσβάσταχτη προσπάθεια, συμπαριστάμενοι στό ἀθόρυβο, ταπεινό καί πολύπλευρο ἔργο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Μπορεῖτε νά ἀποστείλετε τή χρηματική σας ἐνίσχυση διά ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, ὁδός Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα, ἢ νά τήν καταθέσετε στό λογαριασμό 146/54603365 τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας γιά τό «**ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**». Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210 - 7272323.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσο Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm